

Udateret

SENDER

Elisabeth Pedersen, Viggo
Pedersen

RECIPIENT

Agnete Skovgaard, Joakim
Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Archive:
Mappe 26 nr. 25a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Omhyggelig for hendes og hendes sønnes og datteres helse. I den forbindelse er det vigtigt at være opmærksom på hendes og hendes sønnes og datteres helse.

Kommen Det måske Mjøer.

Falle Tofaldet er Mjøer. Kommen
rø liddet ud som mængde. Jo det skal skide
Me Brøen, og Mjøer helst kend
min. Bekymringer. Men hvis
nogen spørger for, og da kender det,
at de har ved Sphæris, og at de
er liddet op og ned, Talstaden liddet mængde
god end tidligere og at den lange
Det Mjøer gøre andet end, at nogen
Bekymring. Men om det skal Tiber.
Cilose v. v. som det Mjøer
anden Mjøer kendt Kommen Mjøer
et L. Og hvem ved, måske har Mjøer
ikke noget Mjøer.

Der af den Venne og Løkke Brøen
et kan kendt. Mjøer på et Mjøer.
Jo forstår den Uro og Mjøer.
Men. Lyg den Mjøer man give Tid efter den
gide Mjøer, og intet kan for den. Men
hvor om hyggelig og dygtig Mjøer, indbyrdes
som rødan, et indbyrdes liddet og
roligt Lygden, Mjøer.

J. 19. Viggo vilde selv have et fortætt men
kan ikke godt, han skal om et et mals en
lyshædet Pige i Sovekammeret: Solskin.
Når det bare lidt mere Solskin, så tror jeg også,
at vilde gå bedre for ham, han er så nøddeløs
og forknyttet over sit Arbejde som jeg
aldrig mindes for; d.v.s. han har nok for ham
alt være det lys så stærkt, men jeg tror aldrig
så længe ad Gangen; det er som et sted
stille: han, han har ingen Idier, intet
Med til at begynde noget nyt, arguer sig
over det gamle. Når han maler efter Naturen
er det kun i Solskin, at andet interesserer
han ikke; ja, Lampelys kommer han
vist noget: lav med, han er vid at indrette
sig en Lampe, og så tror jeg nok, at vil kunne
gå. Det meste: hvert Fald, skriver sig vist
for, at han er et andet end rask, Bleg, og
Nervøsitet plager ham, og Drømmen som
han selv antyder, hammer ham en Del, og
antager nu også, at dette er en Følge af det
diverse slægtlige Befindende; — og så vidt
De nok, at han altid taler meget om, hvad
det plager ham, så man hører jo en Del

derom. Han er ellers så glad and af Læ-
hemde i Vinter i Ro og alene, for i
Byen synes han først, at er rent galt, der
han som de forrige Vintere været hel elendig.
De skal nu heller ikke tro, at altid er så galt,
der er naturligvis mange bedre Dage imellem;
men idag klager han sig netop så meget, at
hij ikke kunne dy mig selv lade det i Dem,
sam dag er hans største Nu - da her nu
netop lå et pilsengræs Bror til Dem.
De skal heller ikke tale videre om det, da
det jo ikke er meget sædvanligt bestemt, som
Udforsøgt allevegne i det kan forstå.
Det var dygt at høre, De havde det godt. Men
De set den sidste Punch med Dens Spring
mand, Carl hadsam osv. Tak for Dens
Brevkort fra Tiden. Vi se også, vi måtte
for Læ at lade et Brev fra Dens Bror,
det vilde vi gyselig gerne. Hils Agnete og
Børnene tusinde Gange, tag selv de
bedste Hilsener fra Dens Elisebeth.